

Persnota Vlaams Belang-fractie Vlaams Parlement

Toetsingsnota Vlaamse Resoluties – Nota Di Rupo – Octopusnota

In bijlage treft u een nota in kolomvorm aan die de nota van Formateur di Rupo toetst aan de 5 resoluties van het Vlaams Parlement en de Octopusnota van de Vlaamse Regering.

Het communautaire luik van de nota Di Rupo vertrekt duidelijk vanuit het behoud van de prerogatieven van de federale staat. In de lange lijst van over te dragen bevoegdheden staan nauwelijks echte beleidshefbomen voor Vlaanderen. Het zijn losse en onsamenhangende brokstukken.

Bij de bevoegdheidsoverdrachten blijkt dat Di Rupo de "perimeter" weer wat doet krimpen ten opzichte van de nota van zijn voorgangers De Wever en Vande Lanotte. Zo is van een eerste regionalisering van Justitie -inclusief gewestelijke justitieministers- bijvoorbeeld geen sprake meer. Administratieve rechtscolleges kunnen wel, terwijl ook de jeugdbescherming naar de regio's verhuist. Maar de strafuitvoering die Vande Lanotte aan de gemeenschappen wilde toevertrouwen, blijft bij de formateur beperkt tot "betrokkenheid van de deelstaten in de strafuitvoeringsrechtbanken".

Op het vlak van het gezondheidsbeleid (o.a. ouderenbeleid) en het gezinsbeleid (o.a. de kinderbijslag) blijft de financiering en dus de hefboom federaal. Vlaanderen krijgt hoogstens een loketfunctie voor wat betreft de kinderbijslag. Het is bv. de federale overheid die een harmonisering moet doorvoeren tussen de stelsels van loontrekkenden en zelfstandigen voor de kinderbijslag. M.a.w. de volledige overheveling van de kinderbijslagen is niet anders dan doorzichtig boerenbedrog.

Ook op het vlak van het werkgelegenheidsbeleid blijft men gedeeltelijk afhankelijk van de federale financiering. De zgn responsabilisering blijft hier trouwens beperkt tot een "bonus" volgens werkzaamheidsgraad. Het niet behalen van de doelstelling (het zgn. referentiescenario) wordt echter niet bestraft aangezien er geen spoor is van een malus. M.b.t. de responsabilisering in de gezondheidszorg is er wel een bonus / malus, maar een maximum van 2% lijkt bijzonder weinig om van een echte responsabilisering te spreken.

Formateur Di Rupo stelt dat de door hem aangestelde aanpassingen aan de bijzondere financieringswet vertrekken vanuit de 12 principes van eind augustus 2010 (geen deloyale concurrentie, progressiviteit, geen structurele verarming, leefbaarheid federale staat, responsabilisering deelstaten, herfinanciering Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bevolkings- en leerlingencriteria, solidariteit, financiële stabiliteit deelstaten, inspanning sanering).

Het Vlaams Belang stelde toen al dat deze principes elkaar op verschillende punten tegenspreken. De verruiming van de fiscale autonomie staat nog lichtjaren ver van de door de Vlaamse resoluties gevraagde overheveling van de personenbelasting. Op het vlak van de fiscale autonomie gaat de nota immers minder ver dan de nota 's van Van de Lanotte en De Wever. De overheveling van de middelen uit de personenbelasting blijft beperkt tot net geen 10 miljard euro of 29% van de totale personenbelasting. Het voorstel Van de Lanotte had het over bij aanvang 44% oplopend tot 53% in 2020 ! Di Rupo blijft in de logica of het systeem van de dotatie waarbij voor de nieuwe bevoegdheden 80 % van de federale personenbelasting-sleutel zou worden overgeheveld.

De financiële hefboom voor de financiering van de bijkomende bevoegdheden blijft dus federaal (Wallonië zou de nieuwe bevoegdheden anders niet afdoende kunnen financieren). het belastbare inkomen blijft federale bevoegdheid, en de federale wijzigingen rond de belastbare basis kunnen geen aanleiding geven tot een belangenconflict. Alle hefbomen blijven dus federaal. Er is geen sprake meer van een ‘split rate’ of gewestelijke belastingen naast de federale. Het systeem van opcentiemen blijft behouden, enkel de 6,75%begrenzing verdwijnt.

Ook m.b.t. de vennootschapsbelasting is de nota van di Rupo bijzonder mager. Di Rupo topt de gewestelijke belastingskredieten af op 5 procent en begrenst ze m.b.t. de aanwending tot onder meer investeringen, onderzoek en innovatie en leefmilieu.

De fiscale autonomie wordt bovendien plat gemept door het vermijden van “deloyale fiscale concurrentie”, het “niemand mag armer worden”-principe en het eeuwige codewoord “solidariteit”. Verantwoordelijk gedrag in het verleden wordt immers niet beloond, integendeel : elk gewest moet over een gelijkaardige startpositie beschikken bij aanvang van het nieuw model. Via een solidariteitsmechanisme krijgt het gewest met een zwakker aandeel in de personenbelasting (Wallonië) nog altijd recht op een compensatie. Het verschil dat moet worden dichtgereden wordt nu weliswaar beperkt tot 80% Hiermee verdwijnt wel het pervers effect dat een gewest overgecompenseerd wordt, maar het houdt voor Wallonië geen stimulans in om de fiscale resultaten te verbeteren en de afhankelijkheid van de federale staat af te bouwen.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt inhoudelijk versterkt en krijgt jaarlijks bijna 500 miljoen euro zonder dat er een “propere” splitsing komt van Brussel-Halle-Vilvoorde. En dat terwijl het Leuvense onderzoeksinstituut VIVES recent nog stelde dat het Brussels Gewest nu al voor 550 miljoen euro wordt overgefinancierd. De herfinanciering van Brussel wordt door di Rupo wel zeer ruim geïnterpreteerd zonder dat de misbruiken aangepakt worden of zelfs maar sprake is van een begin van een interne staatshervorming. Bovendien wordt de financiering grotendeels afgewenteld op de andere gewesten, in de praktijk op Vlaanderen.

Tenslotte is de prijs voor de splitsing van B-H-V onaanvaardbaar hoog : de invoering van een federale kieskring (op die manier kunnen de Franstaligen in Vlaams-Brabant nog steeds voor de Franstalige boegbeelden stemmen), de omzendbrief Peeters wordt verregaand versoepeld waarbij de Franstaligen in de Rand slechts één keer om de zes jaar Franstalige documenten dienen op te vragen, de de Franstaligen in de faciliteitengemeenten kunnen blijven stemmen in Brussel, de bescherming van de Vlaamse minderheid in Brussel wordt onderuit gehaald omdat het verbod op taalgemengde lijsten in Brussel wordt afgeschaft (de Franstaligen kunnen mee bepalen welke politici de Vlamingen vertegenwoordigen in Brussel en aan de regering zullen deelnemen), de taalwetgeving wordt versoepeld, enz...

Besluit :

De nota van di Rupo beantwoordt in ieder geval niet aan de resoluties van het Vlaams Parlement. De nota snijdt wel nagenoeg alle dossiers aan die in de Octopusnota werden opgenomen maar komt inhoudelijk niet tegemoet aan de door de Octopusnota beoogde “Copernicaanse” omwenteling. Het zwaartepunt komt – wegens een gebrek aan beleidshefbomen en voldoende fiscale en financiële autonomie – helemaal niet bij de deelstaten te liggen. De toetsing van de nota Di Rupo aan de Octopusnota van de Vlaamse Regering en aan de Vlaamse resoluties toont aan dat de nota di Rupo lichtjaren ver verwijderd is van de doelstellingen en voorstellen vervat in deze nota’s.

De nota van di Rupo daagt de Vlaamse Regering tenslotte onbeschaamd uit via het naar voor schuiven van samenvallende verkiezingen en waarbij de deelstaatverkiezingen dreigen "ondergeschikt" te raken aan de federale stembusslag en ook nog eens een extra inspanning van Vlaanderen te vragen bij de sanering van de overheidsfinanciën.

**De 5 resoluties van het Vlaams Parlement van 3.3.1999 i.v.m. een verdere staatshervorming
vergeleken met de nota Di Rupo (04.07.2011) en de toelichting van de Vlaamse regering van haar standpunt op het Octopusoverlag dd. 1/2/2008
(Octopusnota als bijlage bij het Vlaams Regeerakkoord van juli 2009)**

1. Resolutie betreffende de algemene uitgangspunten en doelstellingen van Vlaanderen inzake de volgende staatshervorming (stuk 1339 (1998-1999))

Resoluties 1999

Nota Di Rupo 2011

Octopusoverleg 2008

<p>Doel: kwaliteitsvol en efficiënt bestuur; beter democratische besluitvorming</p>	<p>Een grote staatshervorming zal uitgevoerd worden, met in het vooruitzicht Gewesten en Gemeenschappen met een veel grotere autonomie en verantwoordelijkheid, en een efficiëntere federale staat. Nieuwe verantwoordelijkheden, een nieuwe manier van financiering en een grote fiscale autonomie zullen Vlaanderen, Wallonië en Brussel toelaten hun potentieel en talenten zo goed mogelijk te ontwikkelen. Deze drie Gewesten zullen over een totale vrijheid beschikken om hun eigen beleid te voeren in heel wat nieuwe domeinen, zodat er beter kan ingespeeld worden op de noden en verwachtingen van ieder van hen.</p>	<p>De staat hervormen mag nooit een doel op zich zijn maar wel een instrument om de deugdelijkheid van het bestuur én het democratische gehalte van onze instellingen te verhogen.</p> <p>Na 5 staatshervormingen en de omvorming van een unitaire naar een federale staat, zijn we in België op goede weg om deze principes te realiseren. De bestuurservaring leert echter dat de huidige bevoegdheidsverdeling in veel gevallen aanleiding geeft tot toepassingsproblemen, vaak versnipperd en dus onvolmaakt is en dikwijls een efficiënt en slagvaardig overheidsoptreden in de weg staat.</p> <p>Na de eerste rechtstreekse verkiezing van het Vlaams Parlement in mei 1995 kwam een dynamiek tot stand die resulteerde in 5 resoluties die op 3 maart 1999 werden aangenomen en die de contouren bevatten voor een staatshervorming zoals Vlaanderen die ziet.</p> <p>Deze resoluties werden deels uitgevoerd door de Hermes-, Lambermont- en Lombardakkoorden van begin 2001 maar bieden nog meer dan voldoende elementen om het denkkader te vormen waarin het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering de staatshervorming benaderen. Zowel</p>
---	---	---

			<p>het Vlaams Regeerakkoord uit 1999 als dat van juli 2004 en de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 bouwen er verder op.</p> <p>Letterlijk :</p> <p>“De Vlaamse verzuchtingen die ik zonet heb geformuleerd zijn zonder uitzondering ingegeven door het vaste verlangen om te komen tot een meer kwaliteitsvol en slagvaardiger bestuur. De resoluties uit 1999 die het Vlaamse denkkader vormen, vinden hun verantwoording in de notie van de optimale bestuurskracht. Ik ben ervan overtuigd dat de realisatie van heel wat van deze vragen niet alleen Vlaanderen maar ook Wallonië en Brussel ten goede zal komen. De Vlaamse overheid wil de Belgische federale staat niet in vraag stellen of ondergraven maar heeft integendeel de vaste wil om met toepassing van een aantal beginselen zoals subsidiariteit, verantwoordelijkheid en solidariteit ons model te laten evolueren tot een voldragen federaal systeem.”</p>
.	Coherente bevoegdheidspakketten; ruime financiële en fiscale autonomie	Een staatshervorming met een overdracht van bevoegdheden van de federale staat naar Gewesten en Gemeenschappen van om en bij de 17,3 miljard euro	Om de uitdagingen en problemen van de mensen op een afdoende wijze aan te pakken, moet Vlaanderen over de nodige bevoegdheden of hefbomen beschikken. Dat kan gaan over totaal nieuwe bevoegdheden of over bevoegdheden die momenteel verspreid zijn over verschillende beleidsniveaus. In beide gevallen heeft de vraag naar meer bevoegdheden geenszins de bedoeling België op te heffen . Ze vloeit integendeel voort uit de

			logica van de federale staat. Het is immers noodzakelijk voor alle geledingen en voor het goed functioneren van het federale België dat er een bevoegdheidsverdeling tot stand komt die een welvaarts- en welzijnsbevorderend beleid mogelijk maakt in alle Gewesten en Gemeenschappen.
	Subsidiariteitsbeginsel: bevoegdheden zo dicht mogelijk bij de bevolking	De huidige staatshervorming versterkt ook de behoefte aan coördinatie tussen het federale niveau en de deelstaten. (...) De doelstelling van de zesde staatshervorming is de efficiëntie van onze structuur van instellingen te verbeteren en het responsabiliseren op te leggen. Naast de grotere autonomie voor de Gewesten en de Gemeenschappen moet er ook voor de politici die op het federale niveau actief zijn een verantwoordelijkheidsmechanisme voorzien worden ten opzichte van het geheel van burgers, wars van de regio waarin ze wonen. Vandaag kunnen kiezers enkel stemmen voor de kandidaten uit hun eigen taalgemeenschap. Dit systeem moedigt de mandatarissen niet aan om zich ook in de andere gemeenschap in te zetten.	
	Federaal staatsbestel; twee deelstaten, Brussel met specifiek statuut en Duitstalige gemeenschap	Over de modaliteiten zal nog gedebatteerd worden maar er zal een federale kieskring met 10 verkozenen uit de Kamer van Volksvertegenwoordigers opgericht worden. Belgen zullen zo de kans krijgen, om los van het feit of ze in Wallonië, Brussel of Vlaanderen gedomicilieerd zijn, op de politici van hun keuze te stemmen.	
	Behoud solidariteit, maar objectieve, doorzichtige mechanismen en omkeerbaarheid; ontvanger mag per capita niet meer overhouden dan geveer.	Ons land moet gemoderniseerd worden door middel van een gemeenschappelijk project, dat in staat is om Vlamingen, Brusselaars, Walen en Duitstaligen duurzaam te verzoenen, en tegelijkertijd de belangen van éénieder te respecteren. Er wordt een nieuw solidariteitsmechanisme	Letterlijk : “Ik wil in dit verband benadrukken dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering uitdrukkelijk kiezen voor het behoud van de solidariteit tussen de verschillende deelgebieden. Dit kan in het licht van deze besprekingen niet voldoende onderstreept worden. Wij kiezen voor een solidariteit die gebaseerd is op objectieve,

		ingevoerd, vrijwaard van perverse resultaten en begrensd. Op die basis zullen daarna elk gewest en elke gemeenschap volgens hun eigen dynamiek en het goede of slechte beheer van hun financiën evolueren.	duidelijke en transparante mechanismen en die omkeerbaar is. De uit te werken solidariteitsmechanismen kunnen echter nooit tot gevolg hebben dat het ontvangende deelgebied per caputem meer overhoudt dan het betalende deelgebied.”
	Bevorderen en uitbouw samenwerking overheden	De huidige staatsvorming versterkt ook de behoefte aan coördinatie tussen het federale niveau en de deelstaten. De rol en werking van het Overlegcomité als centraal punt voor overleg en samenwerking zullen wettelijk bepaald worden.	
	Residuaire bevoegdheden aan deelstaten; versoepelen impliciete bevoegdheden van de deelgebieden.	Filmkeuring gaat naar de gemeenschappen, mits een aangepaste oplossing voor Brussel. De splitsing van de deontologische orden die wel moet gepaard gaan met een koepelstructuur voor de deontologie, minstens voor de medische beroepen.	Art 35 vd grondwet mogelijke denkpiste nieuwe bevoegdheidsverdeling en vraag om systeem van de impliciete bevoegdheden te versoepelen Letterlijk : “Ik wil mijn vraag naar meer en coherentere bevoegdheden voor de deelgebieden afsluiten door te verwijzen naar art. 35 van de Grondwet . Toen dit artikel in 1993 werd ingeschreven in de federale Grondwet, stelde de toenmalige Premier dat de uitvoering ervan zou zorgen voor een Copernicaanse revolutie in het Belgisch federaal model . De toepassing van art. 35 heeft immers tot gevolg dat er een lijst van exclusieve bevoegdheden wordt toegewezen aan het federale niveau en dat het residu van de bevoegdheden toekomt aan de Gemeenschappen en/of de Gewesten. De laatste maanden wordt dit artikel opnieuw geciteerd als mogelijke denkpiste voor de uittekening van een nieuwe bevoegdheidsverdeling. Vlaanderen wil deze discussie aangaan en verbindt er de vraag aan om het systeem van de impliciete bevoegdheden van de deelgebieden te versoepelen.”.

	<p>Uitbreiden bevoegdheid deelstaten om eigen instellingen te regelen; eigen grondwetgevende autonomie met eerbiediging federaal kader.</p>	<p>De constitutionele autonomie zal ten voordele van de Duitstalige Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opgericht worden. Een volksraadpleging zou mogelijk worden voor de gewesten, over aangelegenheden van gewestelijk belang.</p>	<p>Grotere constitutionele autonomie Eigen grondwetgevende autonomie</p> <p>Letterlijk :</p> <p>“Ten eerste vragen wij een grotere constitutionele autonomie. De bevoegdheid van de deelstaten om hun eigen instellingen te regelen moet worden uitgebreid. In een verder perspectief is het aangewezen dat zowel Vlaanderen als Wallonië beschikken over een eigen grondwetgevende autonomie, weliswaar binnen de grenzen van een afgesproken federaal kader. Enkel op die manier kunnen de deelstaten hun verzelfstandiging invullen. Eigen grondwetgevende bevoegdheid is ook niet meer dan een logische evolutie binnen een federale staat en is een versterking van de democratische onderbouw.”.</p>
	<p>Maximale betrokkenheid in Europese en internationale besluitvorming volgens principe “<i>in foro interno, foro externo</i>”.</p>	<p>Er zal specifieke aandacht geschonken worden aan de wijze waarop het debat georganiseerd zal worden over de verplichte internationale programma’s (zoals de Europese convergentieprogramma’s), waarvoor verschillende beleidsniveaus bevoegd zijn.</p>	<p>Maximaal betrokken in Europese en internationale besluitvorming Samenwerkingsakkoord mbt vertegenwoordiging van België in de ministerraad van de EU moet worden aangepast</p> <p>Letterlijk :</p> <p>“Ten derde willen we dat de deelgebieden maximaal betrokken worden in de Europese en internationale besluitvorming volgens het principe “<i>in foro interno, foro externo</i>”. Het samenwerkingsakkoord met betrekking tot de vertegenwoordiging van België in de ministerraad van de EU moet worden aangepast, in het bijzonder voor wat</p>

			betreft de deelname van de Gewesten en de Gemeenschappen aan de Europese ministerraden, de intern-Belgische coördinaties en de vertegenwoordigingen in de werkgroepen en de comités.”
	Senaat op basis van deelstaten; bevoegdheid: grondwet en verhouding deelstaten en federatie.	Afschaffing van de Senaat	Opgebouwd op basis van deelstaten Hervorming Overlegcomité

2. Resolutie betreffende de uitbouw van de financiële en fiscale autonomie in de volgende staatshervorming (stuk 1340 (1998-1999))

	Maximale versterking van fiscale en financiële autonomie	Hervorming van de bijzondere financieringswet en fiscale autonomie : een toename van 10 miljard euro aan fiscale autonomie voor de gewesten : eigen ontvangsten van de gewesten stijgen met 113 % en het gewestelijk aandeel van de personenbelasting zal 29 % van de federale personenbelasting bedragen	Versterking financiële en fiscale autonomie niet enkel wat betreft uitgaven maar ook op inkomen
	Respect voor saneringsinspanningen uit Stabiliteitspact.	De federale regering zal een streng saneringsplan uitwerken, waarbij het de doelstellingen van het Stabiliteitsprogramma 2011-2014 zal naleven en de lijnen zal uitzetten voor een terugkeer naar een structureel evenwicht in 2015. Er wordt een strenge sanering van de overheidsfinanciën doorgevoerd van om en bij de 22 miljard euro tegen 2015. Gewesten en Gemeenschappen zouden verantwoordelijk zijn voor om en bij de 4 miljard euro.	
	Bijzondere financieringsnoden BHG door deelstaten mee ingevuld in ruil voor zeggenschap en controle over deze middelen.	Er komt een bijkomende financiering voor Brussel van 461 miljoen euro tegen 2015 via een correctiemechanisme mbt de pendelaars en de aanwezigheid van ambtenaren van de internationale instellingen, een uitbreiding van het compensatiemechanisme van de “dode hand”, een dotatie mobiliteit, een aanvullend krediet voor veiligheid en preventie en bijkomende middelen voor de behoeften van de COCOF en de VGC voor bevoegdheden als	

		<p>kinderopvang, opleiding en onderwijs. De taalpremies (tweetaligheid) voor de Brusselse administraties zullen door de federale overheid worden verhoogd en hun bedrag zal variëren volgens het taalkennisniveau. Het basisbedrag van 125 miljoen euro dat het Belirisfonds jaarlijks ontvangt in de BFW wordt geconsolideerd.</p>	
	Volledige bevoegdheid huidige gewestelijke belastingen, belasting op de inverkeerstelling, Eurovignet, volledige registratierechten, schenkingsrechten aan deelstaten en BHG.		Regionalisatie onteigening, aankoopcomités, kadaster, hypotheekbewaring en huurwetgeving
	Volledige overdracht personenbelasting. Voor Brussel: specifieke regeling.	De marge van de effectieve fiscale autonomie van de gewesten verviervoudigt aangezien ze stijgt van 2,6 miljard euro naar meer dan 10 miljard euro (door het opheffen van de budgettaire grens van 6,75 % binnen de personenbelasting en de invoering van een autonomie van 5 % in de vennootschapsbelasting)	<p>Meer autonomie op het stuk van de inkomstenbelasting</p> <p>Letterlijk : “Het is noodzakelijk dat de politieke discussie ook gaat over de manier waarop bestaande en nieuwe bevoegdheden zullen gefinancierd worden. Financiële responsabilering van de deelstaten moet hierin een belangrijk thema zijn.</p> <p>Financiële responsabilisering betekent ook meer fiscale en financiële verantwoordelijkheden. In vergelijking met andere federale landen behoren de Belgische deelgebieden inzake financiële autonomie niet eens tot de middenmoot. Hier is duidelijk behoefte aan een inhaaloperatie.</p> <p>De versterking van de fiscale en financiële autonomie is de logische uitvoering van “No representation without taxation”. Autonomie en verantwoordelijkheid slaan niet enkel op de uitgaven. Ook aan de inkomenszijde moeten de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest een grotere beleidsautonomie krijgen. Meer fiscale autonomie op het stuk van de inkomstenbelasting wordt door Vlaanderen dan</p>

			ook beschouwd als een essentieel onderdeel van een staatshervorming, zoals gesteld wordt in de 5 Resoluties van het Vlaams Parlement van 1999.”.
	Federaal blijft: belastbare basis en tarief vennootschapsbelasting, met mogelijkheid ristorno van de opbrengsten aan de deelstaten en BHG. Deelstaten en BHG: fiscale tegemoetkomingen in vennootschapsbelasting op gebieden waarvoor ze bevoegd zijn.	<p>De fiscale autonomie zal worden georganiseerd volgens een model van uitgebreide opcentiemen op de federale belasting. De federale aanslagvoeten zullen bij de start van de berekening niet worden gewijzigd. De federale wetgever blijft exclusief bevoegd om het belastbare inkomen vast te leggen. De bijzondere financieringswet krijgt bepalingen die voorzien dat de gewesten geen belangenconflicten zullen kunnen oproepen indien de federale wetgever de belastbare basis wijzigt. De belastbare basis zal zonder voorafgaand overleg met de gewesten kunnen worden gewijzigd.</p> <p>Voor de berekening van de gewestelijke belasting wordt de belasting, verkregen na toepassing van het van belasting vrijgestelde gedeelte, van belastingsverminderingen op de vervangingsinkomens, vermindering voor inkomsten van buitenlandse oorsprong en onderhoudsgelden, met een factor verminderd om tot de federale belasting te komen. Deze factor, die de hoogte van de aanvankelijke opcentiemen bepaalt, zal worden vastgelegd om te komen tot een regionalisering van de personenbelasting evenwaardig aan bijna 10 miljard euro. Het voorgestelde model is dus dat van de uitgebreide opcentiemen, met afschaffing van de budgettaire grens van 6,75 %. De gewestparlementen zullen de hoogte van de aanvullende belastingen stemmen waarbij ze hun gewestelijke personenbelasting-aanslagvoeten vrij kunnen laten schommelen. De gewesten kunnen per belastingschijf gedifferentieerde gewestelijke opcentiemenvoeten vastleggen. Gewesten kunnen binnen</p>	<p>Letterlijk : “Het spreekt voor zich dat er een voldoende fiscaal draagvlak moet behouden blijven voor de uitoefening van de bevoegdheden van de federale overheid. De deelgebieden moeten ook hier hun verantwoordelijkheid nemen. In onderling overleg moeten hiervoor de gepaste formules worden uitgewerkt, steeds met toepassing van de solidariteitsmechanismen.”</p>

		<p>hun bevoegdheden terugbetaalbare belastingskredieten toekennen. Binnen de perken van 5 % van de ontvangsten zal er een fiscale autonomie over de vennootschapsbelasting komen.</p> <p>De gewestelijke aanvullende opcentiemen gelden ook voor de afzonderlijke belastbare inkomens, behalve de inkomens uit roerende goederen en de belastbare meerwaarden die onder de exclusieve federale bevoegdheid blijven.</p> <p>Solidariteitsmechanisme : er komt een solidariteitsmechanisme voor de gewesten waarvan het aandeel in de personenbelasting zwakker is dan het bevolkingsaandeel. Een egaliseringsfactor garandeert dat bij het aanvangsjaar geen enkele deelstaat wint of verliest. Het egaliseringsbedrag zal in nominale waarde constant blijven en dus in reële termen afnemen.</p>	
	Federaal: indirecte belastingen; uitzondering: BTW op werken in onroerende staat.	Voor de financiering van de gemeenschappen ligt de klemtoon op “behoefteverdeelsleutels” : het deel van de BTW-dotatie dat men nu tussen de gemeenschappen volgens leerlingenverdeelsleutel verdeelt, zal voortaan constant zijn. (het deel van de BTW-dotatie dat volgens de verdeling van het product van de personenbelasting wordt verdeeld = een deel van de Lambermontherfinanciering). De personenbelastingsleutel gebruikt voor de verdeling van het deel van de toegekende inkomsten uit personenbelasting en een deel van de BTW-dotatie zal vervangen worden door een personenbelastingsleutel berekend vertrekkende van de personenbelasting die federaal blijft.	<p>Overhevelen BTW op werken in onroerende staat</p> <p>Letterlijk :</p> <p>“Wat de indirecte belastingen betreft, willen we omwille van de samenhang met een aantal gewestbevoegdheden, de BTW op werken in onroerende staat overhevelen. De overige indirecte fiscaliteit blijft federaal. Naast de BTW op werken in onroerende staat, zouden ook een aantal andere materies die met onroerend goed te maken hebben moeten geregionaliseerd en derwijze met bijvoorbeeld de registratierechten gehomogeniseerd worden: de onteigening, de aankoopcomités, het kadaster, de hypotheekbewaring en de huurwetgeving.”.</p>
	Bij overdracht fiscale bevoegdheden ook		

	inningsbevoegdheid overhevelen.		
	Deelgebieden dragen mee renteschommelingen op overheidsschuld, zonder formele schuldsplitsing.		
	Door deelstaat ingevoerde belasting: geen beperkingen van federale wetgever.	<p>De voorheffing via de aanvullende opcentiemen wordt gecombineerd met alle mogelijkheden die de gewesten al krachtens de huidige bijzondere financieringswet genieten. De gewesten zullen dus niet alleen in algemene forfaitaire of proportionele belastingsverlagingen kunnen voorzien, maar ook, in hun bevoegdheidsdomeinen, terugbetaalbare belastingskredieten kunnen toekennen.</p> <p>Om de gewesten ten aanzien van het federale niveau autonoom te maken wordt de 6,75 %-grens afgeschaft. De gewesten kunnen dus de gewestelijke belasting qua bedrag of procenten onbegrensd verminderen of verhogen.</p> <p>De gewesten zullen van het federale niveau de bevoegdheid krijgen voor verschillende fiscale voordelen, nl. fiscale voordelen m.b.t. de materiële bevoegdheden van de gewesten en waarvoor ze voortaan de exclusieve bevoegdheid hebben. De aan de gewesten toegekende fiscale voordelen zullen de vorm van een belastingsvermindering of krediet (geen aftrek) moeten aannemen (het belastingskrediet kan worden toegepast in het kader van investeringen, werkgelegenheid, onderzoek en innovatie, leefmilieu en vermindering van energieverbruik)</p>	<p>Letterlijk : “Ook pleiten we voor de invoering van het principe dat een door een deelstaat rechtmatig ingevoerde belasting niet mag worden afgeschaft of beperkt door de federale wetgever. We willen m.a.w. de normenhiërarchie op het vlak van de fiscaliteit die vandaag bestaat ten voordele van de federale wetgever, afschaffen.”.</p>

3. Resolutie betreffende Brussel in de volgende staatshervorming (stuk 1341 (1998-1999))

	Tweeledigheid van federatie; specifiek statuut voor Brussel, door Vlamingen en Franstaligen op voet van gelijkheid bestuurd.	<p>Nauwe samenwerkingsverbanden tussen Brussel en zijn sociaal-economisch hinterland zijn essentieel en voordelig voor elk gewest. Er zal door de bijzondere wet een grootstedelijke gemeenschap worden opgericht met hierin o.a. vertegenwoordigers van de</p>	<p>Letterlijk :</p> <p>“Ook voor de uitbouw van de hoofdstedelijke en internationale functie van Brussel pleiten wij voor een samenwerkingsverband tussen de deelstaten, het Brussels</p>
--	--	--	---

		<p>Gewestregeringen. De gemeenten en provincies zijn vrij om hierbij aan te sluiten.</p> <p>De wetgeving over het taalgebruik in Brussel wordt vereenvoudigd. Terzelfdertijd wordt de tweetaligheid ten gunste van de gebruikers, de overheidsdiensten en hun personeel bevorderd. De tweetaligheid van diensten op gewestelijk en lokaal niveau wordt gegarandeerd, met wettelijke vastlegging van de taalkaders rekening houdend met het aantal behandelde zaken en met verzekering van een effectieve dienst in de twee landstalen. De taalkaders voorzien een taalpariteit voor de hogere graden en een voldoende verhouding van ambtenaren met een attest van tweetaligheid.</p>	<p>Gewest en de federale overheid. Dit samenwerkingsverband moet ook de financiële regeling bevatten. Vlaanderen kan en wil in dit verband zijn verantwoordelijkheid nemen en financiële middelen ter beschikking stellen.</p> <p>Onvermijdelijk zal bij een discussie over Brussel ook het kerntakendebat moeten gevoerd worden. Misschien worden bepaalde gemeentelijke taken om redenen van efficiëntie beter uitgeoefend op het niveau van het Gewest of moet de mogelijkheid tot een herschikking van het aantal gemeenten tot een kleiner aantal worden onderzocht. Deze elementen moeten onderwerp van discussie zijn.</p> <p>Brussel is het enige tweetalige gebied dat in de Grondwet is ingeschreven. Al te vaak wordt vastgesteld dat het Nederlands er desalniettemin stiefmoederlijk behandeld wordt. Een nog verregaandere versoepeling van de taalwetgeving in Brussel wijzen we dan ook resoluut af. We pleiten daarentegen voor een betere toepassing van de taalwetgeving, bijvoorbeeld in de Brusselse ziekenhuizen en bij de werking van de medische spoeddiensten. We kiezen voor de tweetaligheid van ambtenaren i.p.v. de tweetaligheid van de dienst en we opteren voor een omkering van de voorgedijregeling voor de lokale besturen waarbij de schorsingen door de vice-gouverneur omwille van de schending van de taalwetgeving automatisch tot een vernietiging leiden behoudens een andersluidende consensus-beslissing van de Hoofdstedelijke Regering of het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Beide taalgroepen moeten niet alleen een gewaarborgde vertegenwoordiging krijgen op alle beleidsniveaus maar moeten ook effectief kunnen deelnemen aan het beleid. De Vlaamse Gemeenschap dringt er sterk op aan dat voor al deze elementen een oplossing</p>
--	--	---	---

			<p>gevonden wordt.”</p> <p>Letterlijk :</p> <p>“Uiteraard kan er niet ontkend worden dat Brussel een belangrijk sociaaleconomisch hinterland heeft dat zich grotendeels situeert in Vlaanderen waardoor grensoverschrijdende vraagstukken ontstaan.</p> <p>Toch is er vanuit juridisch, sociaaleconomisch of planologisch oogpunt geen enkele reden om de grenzen van het Brussels gewest de iure of de facto uit te breiden. Onze visie op Brussel wordt bepaald vanuit onze visie op de staatkundige evolutie van België. Die visie gaat uit van een fundamentele tweeledigheid op basis van twee deelstaten met daarnaast een specifiek statuut voor Brussel én een Duitstalige Gemeenschap. Dit betekent dat de twee deelstaten in hun gezamenlijke hoofdstad volwaardig kunnen participeren in het beleid waarvan het belang het stedelijk niveau overstijgt. Wij pleiten ervoor dat in domeinen waar een beleid op Brussels niveau niet functioneel is zoals het wetenschapsbeleid, de buitenlandse handel of het spoorwegbeleid de basisverantwoordelijkheid ligt bij de twee deelstaten die hierover samenwerkingsverbanden aangaan met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In beleidsdomeinen waar gemeenschaps- en gewestbevoegdheden erg verstrengeld zijn zoals bijvoorbeeld huisvesting en tewerkstelling</p>
--	--	--	---

			kunnen volgens onze visie zowel de deelstaten als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest optreden.
	Federatie opgebouwd vanuit de 2 deelstaten. 2 deelstaten kunnen volwaardig participeren in beleid in BHG dat stedelijk niveau overstijgt. Alle bevoegdheden van de deelstaten zijn toepasbaar in Brussel, zonder afbreuk te doen aan de Brusselse bevoegdheden.		
	Basisverantwoordelijkheid Vlaamse bevoegdheid in Brussel ligt bij deelstaat Vlaanderen. VGC is subsidiair als gedecentraliseerd bestuur.		
			Grondgebied van Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt NIET uitgebreid en Franse Gemeenschap krijgt GEEN bevoegdheden in Vlaanderen
	Brusselse leden van Vlaams Parlement rechtstreeks verkozen. <i>Lombardakkoord: 6 Brusselse VL rechtstreeks verkozen.</i>	Tweetalige kieslijsten in Brussel : Het verbod op tweetalige lijsten voor de regionale verkiezingen voor het Brussels Parlement wordt afgeschaft. Men kan dus tweetalige lijsten samenstellen.	
	Gewaarborgde vertegenwoordiging op alle beleidsniveaus. Effectieve en evenwichtige beleidsparticipatie. <i>Lombardakkoord: 17 zetels in Brussels parlement voor VL. Elke gemeente die een VL schepen heeft of OCMW-voorzitter krijgt extra geld a rato van 1 miljard BF voor de 19 gemeenten. In de politiezones wordt een minimale VL aanwezigheid voorzien. Wanneer een dubbele meerderheid vereist is en deze in een taalgroep niet wordt behaald in de eerste stemronde, afzwakking in een tweede stemronde tot één derde van die taalgroep.</i>	Deze hervorming (tweetalige kieslijsten) wordt ingevoerd met het behoud van de garanties en politieke rechten van de Nederlandstalige Brusselaars waaronder de gegarandeerde vertegenwoordiging in het Brussels Parlement.	Gewaarborgde vertegenwoordiging op alle beleidsniveaus en effectief kunnen deelnemen aan beleid
	Bicommunautaire sector moet cocommunautair worden.	Toerisme in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt volledig geregionaliseerd : dit betekent volgens de nota di Rupo dat dit naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gaat.	
	Biculturele instellingen overdragen aan de 2 deelstaten.	Met uitzondering van het beheer van de culturele	De vraag is of biculturele instellingen in aanmerking komen

		<p>instellingen met nationale of internationale uitstraling (De Munt, Paleis voor Schone Kunsten, enz...) oefent het federale niveau zijn bevoegdheid inzake biculturele aangelegenheden in Brussel niet uit. Het is dan ook wenselijk om de bevoegdheid over biculturele aangelegenheden van gewestelijk belang naar het Brusselse Gewest over te hevelen. Plantentuin van Meise wordt overgedragen.</p>	<p>voor overdracht.</p> <p>Letterlijk :</p> <p>“Ook is de vraag of de bi-culturele instellingen, die nu onder de federale bevoegdheid vallen, niet in aanmerking komen voor overdracht aan de twee deelstaten. Het cultuurbeleid is immers gemeenschapsmaterie en de federale overheid beschikt niet altijd over de nodige know-how voor een degelijk cultureel beleid. Een samenwerking op dit gebied tussen de verschillende gemeenschappen kan worden geregeld via een samenwerkingsakkoord.”</p>
	<p>Bepaalde gemeentelijke bevoegdheden naar BHG; minder gemeenten; diensten van het BHG: tweetaligheid van de ambtenaren; voogdijregeling over lokale besturen afdwingbaar maken.</p>	<p>Institutionele vereenvoudiging in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest : een versterkte integrale veiligheid : de Minister-President wordt bevoegd voor het toezicht op en de coördinatie van de veiligheid op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De functie van gouverneur van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt afgeschaft.</p> <p>Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt uitdrukkelijk bevoegd om Gewestelijke richtlijnen uit te vaardigen op het vlak van mobiliteit. Het parkeerbeleid wordt naar het Gewest overgeheveld. Het aantal openbare sociale huisvestingsmaatschappijen wordt gereduceerd. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zal het werk van interne vereenvoudiging voortzetten in het kader van zijn regeerakkoord van juli 2009.</p> <p>De beroepsopleiding in Brussel zal worden overgeheveld naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zonder de bevoegdheid van de gemeenschappen aan te tasten die in Brussel actief kunnen blijven door middel van een samenwerkingsakkoord.</p>	<p>Kerntakendebat</p> <p>Geen versoepeling taalwetgeving wel betere toepassing Tweetaligheid van ambtenaren ipv tweetaligheid van diensten</p> <p>Omkering voogdijregeling voor de lokale besturen</p> <p>Letterlijk :</p> <p>“Ook voor de uitbouw van de hoofdstedelijke en internationale functie van Brussel pleiten wij voor een samenwerkingsverband tussen de deelstaten, het Brussels Gewest en de federale overheid. Dit samenwerkingsverband moet ook de financiële regeling bevatten. Vlaanderen kan en wil in dit verband zijn verantwoordelijkheid nemen en financiële middelen ter beschikking stellen.</p> <p>Onvermijdelijk zal bij een discussie over Brussel ook het kerntakendebat moeten gevoerd worden. Misschien worden</p>

			<p>bepaalde gemeentelijke taken om redenen van efficiëntie beter uitgeoefend op het niveau van het Gewest of moet de mogelijkheid tot een herschikking van het aantal gemeenten tot een kleiner aantal worden onderzocht. Deze elementen moeten onderwerp van discussie zijn.</p> <p>Brussel is het enige tweetalige gebied dat in de Grondwet is ingeschreven. Al te vaak wordt vastgesteld dat het Nederlands er desalniettemin stiefmoederlijk behandeld wordt. Een nog verregaandere versoepeling van de taalwetgeving in Brussel wijzen we dan ook resoluut af. We pleiten daarentegen voor een betere toepassing van de taalwetgeving, bijvoorbeeld in de Brusselse ziekenhuizen en bij de werking van de medische spoeddiensten. We kiezen voor de tweetaligheid van ambtenaren i.p.v. de tweetaligheid van de dienst en we opteren voor een omkering van de voogdijregeling voor de lokale besturen waarbij de schorsingen door de vice-gouverneur omwille van de schending van de taalwetgeving automatisch tot een vernietiging leiden behoudens een andersluidende consensus-beslissing van de Hoofdstedelijke Regering of het verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Beide taalgroepen moeten niet alleen een gewaarborgde vertegenwoordiging krijgen op alle beleidsniveaus maar moeten ook effectief kunnen deelnemen aan het beleid. De Vlaamse Gemeenschap dringt er sterk op aan dat voor al deze elementen een oplossing gevonden wordt.”.</p>
	<p>Wetenschaps-, technologiebeleid, buitenlandse handel, landbouw en spoorwegbeleid: basisverantwoordelijkheid van de 2 deelstaten i.s.m. BHG. Huisvesting en tewerkstelling: zowel deelstaten als BHG kunnen optreden.</p>		<p>Bij wetenschapsbeleid, buitenlandse handel of spoorwegbeleid ligt de basisverantwoordelijkheid bij de 2 deelstaten Bij huisvesting en tewerkstelling kunnen zowel de deelstaten als BHG optreden</p>

	<i>Lambermontakkoord: Buitenlandse handel grotendeels, en landbouw en zeevisserij gaan naar de gewesten, ook naar het BHG.</i>	
	Uitbouw hoofdstedelijke en internationale functie van Brussel i.s.m. BHG, deelstaten en federale overheid.	Samenwerkingsverband deelstaten, BHG en federale overheid

4. Resolutie betreffende een aantal specifieke aandachtspunten voor de volgende staatshervorming (stuk 1343 (1998-1999))

1.	Realisatie en waarborg van territorialiteitsbeginsel en principe van niet-inmenging.	Over de modaliteiten zal nog gedebatteerd worden, maar er zal een federale kieskring met 10 verkozenen uit de Kamer van Volksvertegenwoordigers opgericht worden. Belgen zullen zo de kans krijgen om, los van het feit of ze in Wallonië, Brussel of Vlaanderen gedomicileerd zijn, op de politici van hun keuze te stemmen. Vanaf de verkiezingen van 2014 zullen de 10 gecoöpteerde federale parlementsleden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers aangeduid worden, rekening houdend met de bijkomende opdracht als “reflectiekamer” en de tweede lezing die ze vanaf dan in plaats van de Senaat zal moeten waarborgen.	Territorialiteitsbeginsel en principe van niet-inmenging Letterlijk : “Ik wil hier ook wijzen op een aantal specifieke aandachtspunten die we in de discussies over een staatshervorming in herinnering willen brengen. Ik vernoem uitdrukkelijk het territorialiteitsbeginsel en het principe van niet-inmenging . Het beginsel van territorialiteit neemt een fundamentele plaats in in het Belgische staatsrecht. Het werd grondwettelijk verankerd door ons land in te delen in 4 taalgebieden en het Grondwettelijk Hof heeft de exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling uitdrukkelijk bevestigd. Binnen eenzelfde territorium is maar één overheid bevoegd met uitsluiting van elke andere overheid. Dit impliceert dat overheden geen initiatieven ontwikkelen op elkaars grondgebied.”.
2.	Vlaanderen bevoegd voor organisatie van administratief toezicht in randgemeenten en Voeren en regeling taalgebruik in gemeenten met een bijzonder taalstatuut. <i>Lambermontakkoord: Vlaanderen bevoegd voor organisatie administratief toezicht, maar niet voor het taalgebruik.</i>		
3.	Deelstaten betrokken bij voordracht leden Arbitragehof, Raad van State, Rekenhof.		Grotere betrokkenheid voordracht leden Raad van State, grondwettelijk Hof en Rekenhof
4.	Deelstaten bepalen regels over beheer en controle van hun financiën. Rekenhof samengesteld uit N. en F. kamer, hangt af van Kamer en parlementen van de deelstaten.	De deelstaten zullen, tegen betaling, het Rekenhof opdrachten kunnen toevertrouwen.	Bij het Vlaams parlement wordt een Vlaams Rekenhof ingesteld Letterlijk :

			<p>“Tenslotte pleiten we voor een grotere autonomie inzake het bepalen van de regels over het beheer en de controle van de financiën. Zo kan bij het Vlaams Parlement een Vlaams Rekenhof worden ingesteld dat bevoegd is voor de controle op de uitvoering van de Vlaamse begroting. In de tussenperiode moet de structuur van het Rekenhof beter aansluiten bij de federale staatsstructuur.”.</p>
5.	<p>Deelstaten mee verantwoordelijk voor benoeming en vorming van magistraten. Voor handhaving van deelstatelijk recht: versoepeling van de impliciete bevoegdheden of samenwerkingsakkoorden. Deelgebieden betrekken bij bepaling en coördinatie van vervolgingsbeleid voor de materies waarvoor ze regelgevend bevoegd zijn. Deelstaten krijgen volledig justitiële welzijnsbeleid.</p>	<p>De gerechtelijke organisatie blijft federaal. Ze zal echter sterk gedecentraliseerd worden en de deelstaten zullen erbij betrokken worden. Ze zullen in het kader van hun bevoegdheden eigen administratieve rechtscolleges kunnen oprichten. Binnen het gerechtelijk arrondissement BHV komt er een verticale splitsing van het parket en ontubbeling van de zetel met behoud van de rechten van de Franstaligen in Halle-Vilvoorde en van de Nederlandstaligen in Brussel.</p> <p>De deelstaten zullen over een positief injunctierecht beschikken voor de materies waarover zij bevoegd zijn. De deelstaten worden betrokken in de strafuitvoeringsrechtbanken. De Justitiehuisen worden geregionaliseerd : dus de organisatie en de bevoegdheden mbt strafuitvoering, slachtofferhulp, eerstelijns hulp, enz....</p> <p>De jeugdbescherming zal voortaan volledig onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen : het bepalen van de aard van de maatregelen ten aanzien van de minderjarigen, de regelgeving inzake uithandengeving en inzake de plaatsing in een gesloten instelling.</p>	<p>Overheveling justitieel welzijnsbeleid en jeugdsanctierecht Organisatie, werking en inrichting van politie en justitie.</p> <p>Letterlijk : “inzake het justitieel beleid vragen wij dringend een oplossing voor de problematiek van de handhaving van het deelstatelijk recht maar ook een volledige overheveling van het justitiële welzijnsbeleid en het jeugdsanctierecht. De versnippering van bevoegdheden t.a.v. minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, leidt in de aanpak van jeugddelinquenten tot complexe situaties en, zoals we allemaal weten, tot voortdurende betwistingen”.</p>
-	-	<p>Splitsing BHV : De kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde zal worden gesplitst. De kiezers van de 6</p>	<p>Splitsing BHV</p>

		<p>faciliteitengemeenten zullen nog steeds ter plaatse kunnen stemmen voor dezelfde kandidaten als de kiezers van de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze krijgen dus de mogelijkheid om ofwel voor een lijst van de kieskring Vlaams-Brabant te kiezen ofwel voor een lijst van de kieskring Brussel-Hoofdstad. Dit zal gegarandeerd worden door de grondwet.</p> <p>Statuut en gebruik van de talen in de 6 faciliteitengemeenten : de bevoegdheden van het Grondwettelijk Hof worden uitgebreid. Het Hof zal ALS ENIGE bevoegd zijn om via RECHTSTREEKS BEROEP het geheel van normen en administratieve akten die de garanties, rechtstelsels en taalrechten die van toepassing zijn in de faciliteitengemeenten aantasten te vernietigen of op te schorten.</p> <p>Er worden aanpassingen aangebracht aan de wet van 18 juli 1966 over het taalgebruik in bestuurszaken binnen de 6 faciliteitengemeenten. De belanghebbenden zullen hun verlangens voorzien in de wet, om de zes jaar uitdrukken. Dit betekent dat de Franstalige inwoners alle officiële stukken onmiddellijk voor zes jaar zullen krijgen.</p> <p>Er zal een nieuwe procedure worden ingevoerd voor de benoeming van de burgemeesters in de 6 faciliteitengemeenten : in het geval de Gewestregering de benoeming weigert heeft de kandidaat-burgemeester de mogelijkheid om beroep aan te tekenen bij het Grondwettelijk Hof. Het mogelijk positief arrest van dit Hof zal gelden als benoeming.</p>	
--	--	---	--

5. Resolutie betreffende het tot stand brengen van meer coherente bevoegdheidspakketten in de volgende staatshervorming (stuk 1342 (1998-1999))

1.	Organisatie van lokale en provinciale besturen naar		
----	---	--	--

	<p>deelstaten en BHG. Vooraf specifieke regeling voor positie Brusselse Vlamingen in de Brusselse instellingen.</p> <p><i>Lambermontakkoord: overheveling van de gemeente- en provinciewet naar de gewesten. Regeling Brusselse Vlamingen absoluut onvoldoende.</i></p>		
2.	<p>Normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid voor volledig gezondheids- en gezinsbeleid integraal naar deelstaten, m.i.v. gezondheidszorgverzekering en gezinsbijslagen (kostencompenserend regeling). Inwoners kiezen voor stelsel van één van beide deelstaten.</p>	<p>Qua ziekteverzekering en gezondheidszorg wordt er voor 4,9 miljard euro homogene bevoegdheden overgeheveld. Er komt een homogenisering van het beleid inzake de hulp aan personen met een handicap, de residentiële opvang, het ziekenhuisbeleid, het ouderenbeleid en de “long care zorgen”, de geestelijke gezondheidszorg, het preventiebeleid, de eerstelijnsgezondheidszorg. Gemeenschappen en gewesten zullen van bepaalde federale instellingen van het gezondheidssysteem deel uitmaken.</p> <p>De middelen voor de overgedragen bevoegdheden inzake gezondheidszorgen en hulp aan personen, uitgezonderd de ouderen, worden volgens de huidige uitgavenverdeelsleutel verdeeld. Ze zullen evolueren volgens de inflatie en de reële groei.</p> <p>De gemeenschappen zullen verantwoordelijk zijn voor de gezondheidsuitgaven van hun inwoners. Er zijn twee responsabiliseringswijzen waarbij men de meest operationele moet kiezen.</p> <p>Scenario 1 : De deelstaten die door hun keuzes in het gezondheidsbeleid, bijdragen aan besparingen in de ziekteverzekering zullen een deel van de bespaarde bedragen recupereren. Ze zullen een dubbele verantwoordelijkheid dragen : de gemeenschappen die meer in preventie investeren ontvangen een begrensde bonus. De gemeenschappen en gewesten die - dankzij strengere beslissingen wat betreft de ziekenhuizen – de uitgaven in de gezondheidszorg verminderen zullen eveneens worden beloond.</p> <p>Scenario 2 : Als de gezondheidsuitgaven van de inwoners van een gemeenschap het aan die gemeenschap</p>	<p>Normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende volledig gezondheids- en gezinsbeleid met inbegrip gezondheidszorgverzekering en gezinsbijslagen.</p> <p>Letterlijk : “Een efficiënte en effectieve verdeling van de middelen in de sociale zekerheid op een zo toegankelijk mogelijk niveau en met behoud van de zorgkwaliteit kan volgens ons maar wanneer de huidige versnippering van bevoegdheden wordt tegengegaan. Daarom vroeg het Vlaams Parlement in 1999 de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid, dus ondermeer met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijslagen.”.</p>

	<p>toegekende deel van de RIZIV-begrotingsdoelstelling overschrijden zou deze gemeenschap 25 % van die overschrijding moeten financieren. Als de gezondheidsuitgaven daarentegen lager liggen zou de gemeenschap 25 % van het verschil ontvangen. Zowel deze malus als bonus zouden wel worden begrensd op maximum 2 % van het deel van de RIZIV-begrotingsdoelstelling dat aan deze gemeenschap is toegekend.</p> <p>De gemeenschappen worden de belangrijkste hefboom voor het gezinsbeleid want ze zullen voortaan bevoegd worden voor alles m.b.t. kinderopvang, onderwijs en kinderbijslag.</p> <p>De kinderbijslag zal volledig worden geregionaliseerd en dit voor een totaalbedrag van 5,8 miljard euro. De kinderbijslag en het kraamgeld gaan naar de gemeenschappen. In Brussel is de GGC (Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) bevoegd.</p> <p>Dit gebeurt wel via een federale financiering en een verdeling van de middelen op basis van de huidige consumptie van elke deelstaat. De enveloppes zullen nadien evolueren op basis van de consumptieprijzenindex en de bevolkingsgroei van de deelstaat.</p> <p>Het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) wordt opgeheven en de middelen over de gemeenschappen verdeeld.</p> <p>De gewesten en gemeenschappen moeten meer aan de budgettaire kost van de vergrijzing bijdragen : de deelstaten moeten de responsabiliseringsbijdrage van hun ambtenaren betalen</p>	
--	---	--

3.	<p>Werkgelegenheidsbeleid: via samenwerkingsakkoorden federale overheid/deelstaten en BHG grotere mogelijkheid geven om werkloosheidsuitkering aan te wenden als activerend arbeidsmarktinstrument; aanwenden werkloosheidsuitkeringen voor werkervaringsprojecten = exclusieve bevoegdheid deelstaten en BHG; voor Vlaamse bevoegdheden Vlaamse sociale akkoorden afsluiten, voor gemengde bevoegdheden sociale akkoorden bekrachtigd door Vlaanderen voor haar bevoegdheden; voor belangrijke aspecten van economie en tewerkstelling: globaal akkoord tussen sociale partners en Vlaamse niveau indien op federaal niveau onmogelijk.</p>	<p>Inzake werk wordt 4,4 miljard euro aan bevoegdheden overgeheveld. Ieder gewest moet zijn eigen tewerkstellingsbeleid in volle autonomie kunnen uitvoeren. De gewesten verwerven de volledige beslissings- en uitvoeringsbevoegdheid om de beschikbaarheid van de werklozen te controleren en sancties op te leggen. Qua doelgroepenbeleid wordt de RSZ-kortingen voor doelgroepen en van de activering van de werkloosheidsuitkeringen geregionaliseerd. De gewesten kunnen autonoom doelgroepcriteria, het bedrag en de duur van de categorale loonkostensubsidies bepalen. Ze zullen dit budget naar goeddunken kunnen gebruiken voor verschillende vormen van arbeidsmarktbeleid (maatregelen inzake loonkosten, opleiding en begeleiding van werkzoekenden, tewerkstellingsprogramma's, enz...). De gewesten worden bevoegd voor de programma's voor de arbeidsmarktbegeleiding van de leefloners en voor het betaald educatief verlof, de startbaanovereenkomsten, de werkhervattingstoelage voor oudere werklozen en eenoudergezinnen, de uitzendarbeid.</p> <p>De gewesten zullen deelnemen aan de vergaderingen van het Beheerscomité van de RVA</p> <p>De verdeling van de bevoegdheid 'werk' zal gebeuren op basis van de op federaal niveau behouden verdeelsleutel van de personenbelasting, maar er zal slechts 80 % van de middelen worden overgeheveld.</p> <p>De gewesten zullen geresponsabiliseerd worden m.b.t. de evolutie van hun werkzaamheidsgraad. De gewesten die erin slagen om de werkzaamheidsgraad boven het referentiescenario te tillen zullen een bijkomende bonus ontvangen. Deze bijkomende bonus zal worden berekend op basis van het aantal actieve personen boven de geplande werkzaamheidsgraad.</p>	<p>Activeren werkzoekenden Doelgroepenbeleid Beschikbaarheid werklozen voor de arbeidsmarkt Vlaamse sociale akkoorden Vorming : overheveling betaald educatief verlof, industrieel leerlingenwezen en opleiding in bedrijven Controle en toezicht op uitzendarbeid</p> <p>Letterlijk : “Daarom vraagt Vlaanderen in de eerste plaats meer instrumenten om een actief werkgelegenheidsbeleid te voeren. Uit een recente studie van het Federaal Planbureau en van de Studiediensten van het Vlaamse en het Waalse Gewest, is nogmaals gebleken hoe verschillend onze arbeidsmarkten evolueren in de periode 2006-2012, en hoezeer een aangepast arbeidsmarktenbeleid zich opdringt. Mede door de verschillende demografische ontwikkeling, zal de arbeidskrapte in Vlaanderen naar alle waarschijnlijkheid verder toenemen het volgende decennium, en zal de werkloosheid in Wallonië in diezelfde periode verder stijgen. Op deze verschillende situaties past een verschillend antwoord dat het federaal kader niet vermogen ons te geven. De gewesten moeten dus alle mogelijkheden krijgen om werkzoekenden te activeren, een doelgroepenbeleid op te zetten en te oordelen over de beschikbaarheid van werklozen voor de arbeidsmarkt. Ook de mogelijkheid tot het afsluiten van Vlaamse sociale akkoorden voor Vlaamse bevoegdheden en de medebekrachtiging van sociale akkoorden over federale en Vlaamse bevoegdheden zijn een deel van die vraag. Met betrekking tot de vorming, dat een gemeenschapsmaterie is, vragen we de overheveling van een aantal hefboomen die zich situeren op het federale niveau, met name het betaald educatief verlof, het industrieel leerlingenwezen en de opleiding in bedrijven.</p>
----	--	---	--

			Ook de bevoegdheid inzake de controle en het toezicht op de uitzendarbeid wordt o.i. beter toegewezen aan de gewesten.
4.	Volledige defederalisering wetenschaps- en technologiebeleid (bevoegdheden en middelen): ruimtevaartbeleid, wetenschappelijke programma's en impulsprogramma's en wat aansluit bij de deelstaten. In Brussel: basisverantwoordelijkheid voor de deelstaten i.s.m. BHG. (...)	De technologische attractiepolen gaan naar de gewesten.	Overheveling ruimtevaartbeleid, wetenschappelijke programma's en impulsprogramma's. Letterlijk : "Het past hier ook de defederalisering van het wetenschaps- en technologiebeleid te vermelden. Ook deze materie is een belangrijke economische hefboom. De federale bevoegdheden inzake wetenschappelijk en technologisch innovatiebeleid bewegen zich in ruime mate op het domein van de Gemeenschappen en de Gewesten en hebben er rechtstreeks impact op. De Vlaamse overheden vragen een volledige overheveling van bevoegdheden en middelen. De vraag betreft zowel het ruimtevaartbeleid, de wetenschappelijke programma's als de impulsprogramma's"..
5.	Volledig bevoegd voor buitenlandse handel, exportpromotiebeleid. Afschaffing BDBH. Nationale Delcrederedienst en Comité voor financiële steun aan de export: autonoom beslissingsrecht voor deelstaten over hun eigen dossiers. Leningen van staat tot staat door de deelstaten beslist. <i>Lambermontakkoord: delen buitenlandse handel overgedragen aan de gewesten.</i>	De rol van de deelstaten in de Nationale Delcrederedienst wordt vergroot. De overheidsdelegatie moet in meerderheid uit vertegenwoordigers van de Gewesten bestaan. De rol van de Gewesten in Finexpo moet worden vergroot. Ook hier moet de overheidsdelegatie in meerderheid uit vertegenwoordigers van de gewesten bestaan. De rol van de gewesten in het Agentschap Buitenlandse Handel moet worden vergroot. Bij de Belgische Maatschappij voor Internationale Investing moet de overheidsdelegatie in meerderheid uit vertegenwoordigers van de gewesten bestaan.	Nationale Delcrederedienst en Finexpo blijven federaal. Wel autonoom beslissingsrecht voor dossiers van bedrijven gelegen in Vlaanderen. Letterlijk : "Wat de buitenlandse handel betreft beschikken de gewesten vandaag over ruime bevoegdheden. Het verstrekken van waarborgen tegen uitvoer-, invoer- en investeringsrisico's blijft echter een federale bevoegdheid. Deze taak is toevertrouwd aan de Nationale Delcrederedienst en aan Finexpo. Vlaanderen wil t.a.v. deze instellingen over een autonoom beslissingsrecht beschikken voor de dossiers van bedrijven die gelegen zijn in het Vlaams Gewest. Dit zal volgens ons bijdragen tot een

			homogenisering van de bevoegdheid op het vlak van de buitenlandse handel.
6.	Telecommunicatie voor deelstaten en BHG. BIPT wordt orgaan van de deelstaten.	Qua telecommunicatie wordt de omroepbevoegdheid van de gemeenschappen aangepast aan de ingrijpende technische evoluties en de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, met behoud van een federaal regelgevend kader inzake elektronische communicatie : regulering van de telecommunicatiemarkten, beheer van en controle op het gebruik van het spectrum, bescherming van de consument, domeinnamen, nummering, universele dienstverlening en privacy.	Overheveling bevoegdheid telecommunicatie. Letterlijk : “de bevoegdheid over telecommunicatie zou moeten overgeheveld worden. De Gemeenschappen zijn bevoegd voor de radio-omroep en de televisie terwijl de federale overheid bevoegd is voor de telecommunicatie. De praktijk leert echter dat het onderscheid tussen omroep en telecommunicatie totaal achterhaald is.”
7.	Spoorinfrastructuur en regionale exploitatie naar deelstaten; idem reglementering binnenvaart. In Brussel: deelstaten i.s.m. BHG; Wegvervoer: aanvullende regels inzake verkeersreglementering en regels van algemene politie voor deelstaten en BHG, alsook fiscale maatregelen ter zake.	Het verkeersreglement wordt geregionaliseerd net als de rijopleiding, de autokeuring en andere aanverwante materies. De gewesten zullen zo bevoegd zijn voor zowel het infrastructuurbeheer als voor de verkeersveiligheid. De normering van de verkeersinfrastructuur en de controle op de technische normering wordt geregionaliseerd. Het federaal niveau blijft bevoegd voor de productnormen en de inschrijving van de voertuigen. De regelgeving en de controle op de binnenscheepvaart gaan naar de gewesten. De gewesten krijgen vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van de entiteiten van de NMBS-Groep en moeten kunnen zorgen voor bijkomende financieringen voor de aanleg, financiering of modernisering van spoortrajecten. Hierbij wordt de 60/40 sleutel op federaal niveau gegarandeerd. In de NMBS zal een dochtermaatschappij worden opgericht om met vertegenwoordiging van de drie	Volledige reglementering binnenvaart en scheepvaart Regionalisering exploitatie NMBS Volwaardige aanwezigheid gewesten in het bestuur NMBS Betrokkenheid investeringsprogramma's NMBS Regionalisering verkeersveiligheid, reglementering en controle Veiligheidsnormering van de infrastructuur Onteigeningsbevoegdheid Aanvullende reglementering op gemeente- en provinciewegen Letterlijk : “Wat de mobiliteit betreft is de Vlaamse vraag meerledig. We vragen niet alleen de bevoegdheid over de volledige reglementering van de binnenvaart en de scheepvaart en het leefmilieubeleid op zee. Ook de exploitatie van de NMBS moet geregionaliseerd worden. In afwachting pleiten we voor een volwaardige

		gewesten en de federale overheid het Gewestelijk Expresnet (GEN) uit te baten. De sportinfrastructuur gaat volledig naar de gewesten.	aanwezigheid van de gewesten in het bestuur van de NMBS en een grotere inspraak en betrokkenheid bij het investeringsprogramma van de NMBS. Het kan niet dat de voor Vlaanderen cruciale infrastructuurprojecten niet binnen de gewenste termijn gerealiseerd worden bij gebrek aan federale financiële middelen. Vervolgens willen we dat de regionalisering van de verkeersveiligheid ter sprake wordt gebracht. Het is voor Vlaanderen bijzonder moeilijk om het beoogde niveau van verkeersveiligheid te bereiken als we niet zelf beschikken over de reglementering en de controle erop. Ik denk concreet aan de veiligheidsnormering van de infrastructuur (bijvoorbeeld normen voor fietspaden), de onteigeningsbevoegdheid en de aanvullende reglementering op gemeente- en provinciewegen. Ook de overheveling van het verkeersboetefonds past in deze discussie. Naast deze voor Vlaanderen belangrijke vragen om bevoegdheidsoverdracht zijn er nog tal van domeinen waar wij omwille van redenen van efficiëntie vragen dat er een betere bevoegdheidsverdeling zou gerealiseerd worden.”.
8.	Statistiekbeleid i.s.m. NIS en INR.	Het Nationaal Instituut voor de Statistiek wordt geïnterfederaliseerd. De deelstaten worden geïntegreerd in het Instituut van de Nationale Rekeningen	Eigen beleid voor de statistiek
9.	Ontwikkelingssamenwerking (conceptie en uitvoering van beleid) en overeenkomende middelen naar deelstaten. <i>Lambermontakkoord: opgenomen, niet uitgevoerd.</i>		Overdracht ontwikkelingssamenwerking en de overeenstemmende middelen. Letterlijk : “De Vlaamse Regering is van oordeel dat ook de eerder gemaakte afspraken moeten gehonoreerd worden. Wij blijven bij ons standpunt dat de ontwikkelingssamenwerking en de overeenstemmende middelen moeten overgedragen worden. De ontwikkelingssamenwerking heeft betrekking op domeinen die hoofdzakelijk bij Gemeenschappen en Gewesten

			berusten. De deelgebieden dienen in te staan voor de bepaling en de uitvoering van het beleid.”.
10.	Economie. Participatiefonds, Sociaal-Economisch Comité van de Distributie en Nationaal Comité voor de Distributie naar deelstaten en BHG. Regulering van energiedomeinen: voor deelstaten en BHG reguleringsorgaan, tarieven, technische aansluitingsvoorwaarden voor wat tot hun bevoegdheid behoort.	<p>Er zullen nieuwe economische bevoegdheden naar de Gewesten worden overgeheveld. Zij zullen in alle vrijheid over de volgende materies beslissen : vergunningen voor handelsvestigingen, de opdrachten van het Participatiefonds, de huurovereenkomsten voor woningen en bedrijven, de sociale economie, de toegang tot het beroep of de erkenning van de toeristische centra.</p> <p>Het vergunningenbeleid inzake handelsvestigingen/Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie gaat naar de gewesten.</p> <p>De gewesten krijgen een vertegenwoordiging in de Kruispuntbank van Ondernemingen.</p> <p>Met uitzondering van transversale maatregelen zoals de prijsblokkering zal de federale overheid niet langer bevoegd zijn om de prijzen te controleren in materies die onder de bevoegdheid van de deelstaten vallen.</p> <p>M.b.t. de toegang tot het beroep en de vestigingsvoorwaarden gaat de algemene bevoegdheid naar de gewesten met uitzondering voor de beroepen die aan een specifieke bevoegdheid zijn verbonden.</p> <p>De Gewesten zullen meer bevoegdheden inzake energie krijgen. Met het oog op een grotere autonomie en meer homogeniteit worden de distributienettarieven en het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost geregionaliseerd.</p> <p>Maar de hefbomen (nucleaire brandstofcyclus, prospectieve studies inzake energie, de energieproductie, met inbegrip van de offshore, de grote infrastructuur voor de aanvoer en opslag van energie, het energietransport, het beleid inzake de uiteindelijke energieprijzen voor de gebruiker, inclusief</p>	<p>Kringloopfonds. Participatiefonds. Overheveling Sociaal-Economisch Comité van de Distributie en alle instrumenten ter ontwikkeling van het zelfstandig ondernemerschap. Oplossing bevoegdheidsproblemen inzake tarievenpolitiek en vrijstelling van energieheffingen.</p> <p>Letterlijk : “De mogelijkheid om een zelfstandig sociaal-economisch beleid te voeren impliceert ook de overheveling van beleidsinstrumenten die zich in de economische sfeer bevinden. Vlaanderen vraagt o.a. meer mogelijkheden in de sociale economie door bijv. het federale Kringloopfonds over te hevelen. Daarnaast is het voor ons ook belangrijk om de economische groei te bevorderen door de ondernemersdynamiek aan te zwengelen. Wij vragen daarom niet alleen de overheveling van het Participatiefonds en het Sociaal-Economisch comité van de Distributie maar evengoed alle instrumenten ter ontwikkeling van het zelfstandig ondernemerschap. In deze materies is het van groot belang de staatshervorming af te werken, en eindelijk te komen tot een homogene hergroepering van het economisch beleid op ondernemingsniveau bij de Gewesten.”.</p>

		<p>de sociale aspecten, enz....) die, om redenen van efficiëntie en interpersoonlijke solidariteit, niet kunnen worden gesplitst, worden verder op federaal vlak uitgeoefend.</p> <p>De Gewesten zullen ook geresponsabiliseerd worden met betrekking tot hun CO2-uitstoot, door in de nieuwe financieringswet een responsabiliseringsmechanisme “klimaat” in te voeren, op basis van de door de Nationale Klimaatcommissie voorgestelde doelstellingen inzake de CO2-uitstoot.</p>	<p>Letterlijk : “Inzake energiebeleid vragen wij oplossingen i.v.m. de bevoegdheidsproblemen m.b.t. de tarievenpolitiek en de vrijstelling van energieheffingen;</p>
11.	<p>Volledige overheveling landbouw, tuinbouw, visserij. Dus ook: uitvoering Europees beleid, quotabeheer, wetenschappelijk onderzoek, productcontrole, sanitaire en fytosanitaire bevoegdheden.</p> <p><i>Lambermont: landbouw en visserij en deels wetenschappelijk onderzoek.</i></p>	<p>Het Landbouwrampenfonds gaat naar de gewesten. Het Belgisch Interventie en Restitutie Bureau gaat naar de gewesten.</p> <p>Dierenwelzijn gaat naar de gewesten.</p>	
-	-	<p>De handelshuurwetgeving, woninghuurwetgeving en pachtwetgeving naar de gewesten. De onteigeningswetgeving gaat naar de gewesten. De Aankoopcomités gaan naar de gewesten.</p>	<p>Letterlijk : “Naast de BTW op werken in onroerende staat, zouden ook een aantal andere materies die met onroerend goed te maken hebben moeten geregionaliseerd en derwijze met bijvoorbeeld de registratierechten gehomogeniseerd worden: de onteigening, de aankoopcomités, het kadaster, de hypotheekbewaring en de huurwetgeving.”</p>
-	-	<p>De handhaving van de regelgeving rond de doorvoer van afvalstoffen gaat naar de gewesten met ook een samenwerkingsakkoord met federaal voor douane en politie.</p>	
		<p>De gewesten zullen nieuwe hefbomen en meer autonomie krijgen om hun eigen beleid voor de civiele bescherming te voeren. Ze zullen bevoegd worden voor de brandweerdienst en de civiele bescherming.</p> <p>De gewesten zullen bij de afbakening van de politiezones worden betrokken. De gewesten zullen betrokken worden bij het federaal crisiscentrum.</p>	<p>Organisatie beleid inzake civiele bescherming, brandweer en organisatie OCMW. Rampenfonds</p>

		De dringende medische hulp, de 112-centra, Astrid en de noodplannen blijven federale materie. Het Rampenfonds en het Grootstedenbeleid wordt naar de gewesten overgeheveld..	
--	--	--	--

